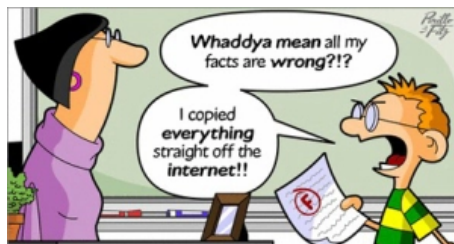

Stang Mongkolsuk Library's blog

ห้องสมุดต่างดง มงคอสูก คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล

อย่างไรคือ การลอกเลียนผลงานทางวิชาการ

Posted on June 24, 2011

อ้างอิงมาจากหนังสือเวียน เรื่อง การจัดทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ ของกองทรัพยากรบุคคล มหาวิทยาลัยมหิดล ลงวันที่ 29 เมษายน 2554 ที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ได้สรุปเนื้อหาจากการประชุมสัมมนาเรื่อง **“อย่างไรจึงจะไม่ถูกกล่าวหาว่า ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ”** ซึ่ง สกอ. จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2554 ความว่า

- การนำความรู้และข้อมูลของผู้อื่นมาใช้อย่างถูกต้อง คือ **ต้องมีการอ้างอิงแหล่งที่มา** เพื่อเป็นการให้เกิดเกียรติแก่ผู้สร้างองค์ความรู้ อีกทั้งยังเป็นการป้องกันตนเองหากว่าบทความที่นำมาใช้นั้นไม่ถูกต้อง และผู้นำองค์ความรู้นั้นไปใช้ ควรเขียนบรรยายองค์ความรู้นั้นด้วยลีลาและโวหารของตนเอง
- การแปลจากภาษาต่างประเทศ กฎหมายลิขสิทธิ์คุ้มครองผู้เขียนบทความดั้งเดิมไว้ ดังนั้นจึง**ไม่สามารถแปลประโยคต่อประโยค โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อนได้** ถ้าในกรณีต้องการนำความรู้จากบทความต่างประเทศมาใช้ ต้องเรียบเรียงและนำเสนอองค์ความรู้นั้นด้วยลีลาและโวหารของตนเอง รวมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาขององค์ความรู้นั้นด้วย
- การทำผลงานทางวิชาการ คือการทำผลงานให้เกิดสิ่งใหม่ **ถึงแม้คนเรามีความคิดที่คล้ายกัน แต่ภาษาที่ใช้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน** ควรทำความเข้าใจและเรียบเรียงใหม่โดยใช้ภาษาของเราเอง แต่ถ้าไม่แน่ใจว่าความคิดหรือคำพูดที่ใช้จะเป็นสิ่งที่เราคิดเองหรือไม่ ให้อ้างอิงไว้ก่อน
- การนำภาษาอื่น คำแปล รูปภาพ แผนภูมิ ตาราง สุนทรพจน์ สำนวน มาใช้ **ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาทุกครั้ง แม้ว่าเป็นของตนเอง**
- ผลงานที่เนื้อหาไม่เหมือนกัน แต่**รูปภาพที่ปรากฏเหมือนกัน ถือว่าลอกเลียน**
- ผลงานชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนตัวเลขในกลุ่มตัวอย่าง ถือว่าลอกเลียน
- งานวิจัยเรื่องเดียวกัน แต่นำไปตีพิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในวารสารต่างกัน **ต้องมีการแจ้ง** ว่าจะมีการตีพิมพ์ในวารสารอีกฉบับ ทั้งนี้ถ้าตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษแล้วจะตีพิมพ์เป็นภาษาไทยอีก สามารถทำได้โดยขออนุญาตจากสำนักพิมพ์ก่อน พร้อมทั้งระบุให้ชัดเจนว่า งานชิ้นนี้ได้เคยตีพิมพ์แล้วเป็นภาษาอะไร ในวารสารใด
- การวิจัยที่ได้รับทุนจากหน่วยงานหนึ่ง ระหว่างทำวิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง และงานวิจัยนั้นยังไม่เสร็จสิ้น ไปขอทุนที่หน่วยงานใหม่ และมีกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นจากเดิม เมื่อได้ผลวิจัยแล้ว นำไปตีพิมพ์ในวารสาร แต่ไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่างแรก เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
- บทลงโทษตามประกาศ ก.พ.อ.(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ไม่ได้ครอบคลุมถึงการคัดลอกผลงานของตนเอง รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกัน ไม่เผยแพร่ในวารสารมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ (ซึ่ง ส.ก.อ.จะนำไปพิจารณาและหาแนวทางดำเนินการต่อไป)

เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยง Plagiarism จึงควรอ้างอิงงานของผู้อื่นด้วยการ quoting, paraphrasing, summarizing

- การอ้างคำพูด หรือการคัดลอกข้อความ โดยใส่เครื่องหมายคำพูดกำกับไว้ (Quoting)
- การถอดความ (ปรับเปลี่ยนประโยค แต่ยังคงไว้ซึ่งแนวคิดเดิม) (Paraphrasing)

■ การสรุปความ (Summarizing)

[อ่านเพิ่มเติมได้จากบทความ “การอ้างอิงหรือพาดพิงทางวิชาการต้องชื่อสัตย์” ของ ดร. สมศีล ญาณวังสะ ในหนังสือ นักวิชาการเทศ-ไทย หาความรู้ให้แน่ชัดแค่คิดเอา]

การกระทำผิด (research misconduct) นั้น นอกจาก Plagiarism แล้ว ยังมีประเภทอื่นๆด้วย ได้แก่ fabrication (การสร้างข้อมูลขึ้นมาใหม่) falsification (การเปลี่ยนข้อมูล) และ copyright infringement (การละเมิดลิขสิทธิ์)

[About these ads](#)

One blogger likes this.

Related

การคัดลอกผลงานทางวิชาการ : ทำไมต้องอ้างอิง
In "การลอกเลียนผลงาน"

บรรณารักษชนวนรู้: ข้อควรระวังกับการคัดลอกผล
งานทางวิชาการ (๑)
In "กฎหมายไอที"

บรรณารักษชนวนรู้: ข้อควรระวังกับการคัดลอกผล
งานทางวิชาการ (๒)
In "กฎหมายไอที"

This entry was posted in [การลอกเลียนผลงาน](#) and tagged [การคัดลอกผลงาน](#), [ลอกผลงานวิจัย](#), [Plagiarism](#). Bookmark the [permalink](#).

Stang Mongkolsuk Library's blog

The Twenty Ten Theme. Create a free website or blog at WordPress.com.

Follow

Follow “Stang Mongkolsuk Library's blog”

Get every new post delivered to your Inbox.

Join 58 other followers

Enter your email address

Sign me up

Build a website with WordPress.com